

gulering af Stedtillægget. Det kan derfor ikke reguleres paa Finansloven. Denne er jo vedtaget her i Tinget og er dermed færdig for i Aar. Og Stedtillægget kan heller ikke reguleres paa Normeringsloven, thi til at regulere det dér har man ingen som helst Beføjelse, da den paagældende Bestemmelse er faldet ud af Forslaget. Men da det er af stor Betydning at faa Stedtillægget reguleret i Aar saavel som de øvrige Aar, haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil finde Udvej til, at en saadan Regulering alligevel kan finde Sted, maaske ved at fremsætte Forslag til en ny Lov, som bemyndiger Regeringen til at lade denne Regulering af Stedtillægget foretage. Efter min Mening er det nemlig aldeles nødvendigt, at vi faar denne Regulering. Jeg skal, som sagt, anbefale, at man vedtager Lovforslaget saaledes, som det nu foreligger fra Landstingets Side.

Søren Svendsen: Vi har nu faaet Lovforslaget om Konjunkturtillægget tilbage fra Landstinget, men selv om det dér har undergaaet den Forandring, at det bliver noget billigere, end det var efter Vedtagelsen her, ser mine Meningsfæller og jeg os ikke i Stand til at anbefale det til Vedtagelse. Det betyder jo dog en 7—8 Mill. Kr. større Udgift, og det kan vi ikke gaa med til. Vi havde ved anden Behandling fremsat Forslag, hvorefter Konjunkturtillægget opretholdtes væsentlig i sin nuværende Skikkelse, med ganske faa Ændringer med Hensyn til Fordelingen, og vi havde tilbuddt at ville forhandle yderligere med de andre Partier om Lovforslaget, idet det Forslag, vi havde stillet, ikke var noget Ultimatum. Men denne Forhandling blev jo pure afvist, og vi kan derfor, som sagt, ikke anbefale det foreliggende Lovforslag. Som jeg gjorde opmærksom paa ved anden Behandling, medfører den formelle Ændring af selve Lønningsforholdene for Tjenestemændene, at uagtet Konjunkturtillægget gøres bevægeligt efter Dyrtidstillægget, er det dog indrettet paa den Maade, at selv om Dyrtidstillægget fuldstændig forsvinder, beholder Tjenestemændene lige godt ca. Halvdelen af Konjunkturtillægget tilbage. Skal Konjunkturtillægget være afhængigt af Pristallet, maa det selvfølgelig ikke alene følge op og ned med Dyrtidstillægget, men eventuelt ogsaa forsvinde, nemlig hvis vi naar til det Punkt, at der ikke længere er nogen Dyrtid her i Landet. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen var inde paa den Maade, dette Lovforslag skulde behandles paa: enten skulde man tage det i den Form, det havde faaet i Landstinget, eller der var den Mulighed, at man tog det Forslag, som var dikteret af Finansministeren — dikteret paa en saadan Maade, at Finansministeren, hver Gang vi kom og forsøgte Forhandling om dette Forslag, sagde: dette Forslag og intet andet! Det er jo Kaar, som det ikke er værdigt at hyde det danske Folketing. Man kan ikke saaledes komme med et Diktat fra en enkelt Tjenestemandsoverorganisation og sige: Dette skal Folketinget vedtage. Men der er jo ogsaa en anden Mulighed end den, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen gjorde sig til Talsmand for, nemlig den at vedtage Lovforslaget i den af det konservative Folkeparti foreslaaede Skikkelse, som netop gaar ud paa at yde det Beløb, som man fra Finansministeriets Side mener man kan afstaa af Finanskassen til Gavn for Tjenestemændene. Det er derfor, vi stadig opretholder vore Ændringsforslag, som findes i Udvalgets Erklæring. Og dem vil vi endnu en Gang anmode det høje Folketing om at give sine Stemmer, saaledes at Tjenestemændene kan faa det Beløb, som man fra Flertallets Side har erkendt de fortjener, i dets fulde Størrelse.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen stod dernæst og beklagede sig over, at der ved Behandlingen i Gaar ved Landstinget var faldet en Sætning ud, hvorved den Regulering af Stedtillægget, som tidligere har fundet Sted paa Finansloven, nu ikke kunde ske: nu stod vi dér, og det var ganske umuligt at faa den gennemført, uden at Finansministeren skulde forelægge et særligt Lovforslag om det. Det gjorde det ærede Medlem samtidig med, at han har modtaget et Ændringsforslag uden for Erklæringen, som lige paa en Prik vil søge at genindføre en saadan Regulering. Hvis en saadan Regulering faldt bort, vilde det jo nemlig betyde den allerstørste Uretfærdighed, ja, jeg vilde kalde det en Utilbørlighed at vedtage dette Lovforslag uden at faa denne Ændring vedtaget. Vi har derfor stillet dette Ændringsforslag, og vi anmoder derfor det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, som var saa ivrig for at faa dette Forhold ordnet, om at stemme for det Ændringsforslag, som vi har stillet paa dette Punkt.

Der er jo sagt mange smukke, mange gode Ting om det Forslag, vi fra vor Side har stillet. Men der er ogsaa sagt mange utilbørlige Ting, og det er skrevet mange. Der er f. Eks. skrevet, at vort Ændrings-